

Tscherning: Det ærede Medlem lægger ikke Mærke til, at Fernbaneloven bemyndigede Regjeringen til at gjøre noget Bist, naar en vis Eventualitet indtraadte, saaledes, at Regjeringen var aldeles uafhængig af den slesvigiske Stænderforsamling, idet det nemlig ikke heed, at Regjeringen „skal“, naar denne Eventualitet indtraeder, men Regjeringen „kan“; gaaer derimod det ærede Medlems Forslag her igjennem, saa hedder det, at naar Kongen, efter Indstilling af den slesvigiske Minister, i Forbindelse med de slesvigiske Stænder er kommen til at tage en Beslutning i denne Retning, saa træder den danske Lov der i Kraft; det bliver altsaa de slesvigiske Stænder i Forbindelse med Kongen og den slesvigiske Minister, som sætte den danske Lov i Udøvelse, og som altsaa give en Lov der paa Derne, men det kan ikke lade sig gjøre, og noget lignende troer jeg aldrig at have taget Deel i. Det Forslag, som her forelaa, om hvorledes det skulde gaae med de blandede Districter, sagde heller ikke noget lignende, det var ganske forskjelligt derfra. Jeg skal forøvrigt gjøre opmærksom paa, at de omtalte Privilegier ikke længere bestaae, det er en Misforstaaelse, at de ere gaaede ind i den slesvigiske Lovgivning ved Stænderinstitutionen, det er en Feiltagelse; der høre de ikke hen, de bestaae i Virkeligheden ikke, det er en Indbilding; thi i Virkeligheden bestode de ikke efter 1802. Jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at Udskrivningskredsene, eller Dele af Kongeriget, kunne ligge indenfor den slesvigiske Grænse, uden at derfor de slesvigiske Love herske der; en Udskrivningsmyndighed er en administrativ Myndighed, som maa handle efter de forskjellige Lovgivelser, der herske i de forskjellige Kredse; den danske Lov gjælder i det danske Land, og den slesvigiske Lov i det slesvigiske Land, men derfor kan gjerne en Embedsmand i Slesvig komme til at udøve en dansk Lov i et dansk District, saa at der deraf heller ikke kan afledes Noget. Jeg troer ikke, at der her er nogen Vanskelighed tilstede, idet den langt overveiende Deel af det Mandskab, hvorom der her er Spørgsmaal, er søyndig, har søgt sit Erhverv paa Søen, og naar det er Tilfældet, er Vedkommende befaren; den

Byrde, som vilde komme til at paaligge det befarnede Mandskab, er derfor ringe, og der vil langtfra et saa stort Antal Mænd derovre fra blive paakaldt gaarlig, som det, der her er Spørgsmaal om. Det være imidlertid nu som det vil, saa gjøres der efter Loven af 1849 ingen Undtagelse for disse Der, og det vilde derfor være besynderligt, om man nu bragte Saadant ind i Loven, og endnu besynderligere, om man henlagde Sagen under den slesvigiske Lovgivning, og det er det, som det ærede Medlems Forslag gaaer ud paa.

Høgsbro: Maa jeg blot tillade mig den Bemærkning, at den slesvigiske Lovgivning i Henseende til Vernepligten gjælder idetmindste factist paa Derne, og at det ikke blot er De sthyrelsen, som de have tilfælles med Slesvig (Tscherning: Derfor er der ikke nogen Lovhjemmel!). Ja, jeg skal ikke indlade mig paa de juridiske Spørgsmaal, men vist er det, at saaledes har Tilstanden været, saa langt Historien gaaer tilbage. Det ærede Medlem sagde dernæst, at man ikke havde tidligere Exempler paa noget lignende, og bestemte det nærmere saaledes, at man ikke havde Exempler paa, at en Lov først skulde træde i Kraft, naar Kongen var bleven enig med den slesvigiske Stænderforsamling om noget Bist; jeg troer dog, at det er Noget, som flere Gange her har været vedtaget; det var f. Ex. Tilfældet i sidste Samling, hvor der var Spørgsmaal om Anlægget af en Vej fra Ribe til Tønder, idet denne Lovs Virksomhed blev udtrykkelig betinget af, at et lignende Lovforslag blev vedtaget for Slesvig. Det Samme var Tilfældet med Hensyn til selve det Lovforslag, hvorved Forholdene i de blandede Districter søgtes ordnede; der skulde Ordningen kun træde i Kraft for Kongerigets Vedkommende, naar noget lignende fandt Sted for Hertugdømmets Vedkommende (Tscherning: Forholdet er her ikke det Samme!). Ja, jeg kan ikke see Andet, end at her foreligger et ganske beslægtet Tilfælde; at det er ikke aldeles det Samme, skal jeg indrømme, men der er saamegen Lighed, at det i formel Henseende ikke kan være nogen Betænelighed ved at gaae ind paa det af mig stillede Forslag.